

Jaké misionáře podporovat?

Symon, David. 2024. 'Jaké misionáře podporovat?' *Život víry* 35(10): 22

Máte tisíc korun a chcete je poslat na Boží dílo v zahraničí. Komu je pošlete? Někomu českému misionáři nebo spíše místnímu pracovníkovi? Pomodlit se za to a mít v tom pokoj, samozřejmě. Co nějaká další vodítka? Zamýšlel jsem se nad několika faktory, které mluví pro podporu jak lokálního, tak zahraničního pracovníka, a rád bych vám je předložil k promyšlení.

A) Podpora místního pracovníka

Podpořit místního pracovníka může být lepší, a to z několika důvodů. Místní pracovník nemusí překračovat velké kulturní rozdíly, nemusí se učit cizí jazyk a je to zpravidla on, kdo může nejlépe kulturně citlivě předat evangelium. Místní nepřichází s cizím „know-how“, má své vlastní cesty, jak věci řešit a jakým způsobem misijně působit.

Místní pracovník je zpravidla vždy levnější. Na příklad za cenu vyslání čtyřčlenné rodiny z USA může být, v závislosti na lokalitě, ufinancováno mezi šesti a dvaceti místními misionáři.¹ Ti navíc mohou být do služby rychleji uvolněni. Finance jsou dvousečný meč. Je pravdou, že misionář ze Západu může pomoci zainvestovat a snáze rozjet projekty. Může být v tomto smyslu požehnáním, nicméně mnohdy i kamenem úrazu, kdy může svým na místní poměry „životem na vysoké noze“ pohoršovat svým stylem bydlení, autem a dalšími náklady.

Otázka financí se uvádí zřejmě nejčastěji, zvláště v souvislosti s podporou krátkodobé misie. Vnímám nicméně, že asi nejzásadnější faktor je to, že místní pracovník nemusí opouštět svou zemi. Zatímco cizí misionář odjíždí na pravidelný domácí pobyt nebo se do své země vrací natrvalo, místní misionář na místě zůstává stále. Misijní práce tak může plynule pokračovat. Samozřejmě, když zahraniční misionář dobře nastaví předání služby, práce může pokračovat i po něm. Věc je ale ta, že nikdy neví, jak dlouho bude moci v dané zemi kvůli osobním, ekonomickým a politickým důvodům zůstat. Zním příběhy lidí, kteří byli den ze dne vyhoštěni.

B) Podpora zahraničního misionáře

I když se může zdát, že klasickým misionářům „odzvonilo“, pevně věřím, že vysílání českých pracovníků do zahraničí, misionářů, má stále své místo, a to z více důvodů.

Ten nejdůležitější je prostý fakt, že na některých místech lokální pracovníci nejsou. Mluvíme o tzv. „nezasažených národech“ a nejedná se o „nezasažená“ místa optikou Joshua Projectu nebo výzkumu IMB, kde je pouze méně než 5% křesťanů nebo méně než 2% evangelikálů.² Jsou to jednoduše místa, kde není opravdu nikdo, skrze koho by lidé měli šanci slyšet evangelium.

Zahraněční pracovník si na misijní pole s sebou nebere celou širokou rodinu a svou síť přátel. Nemá staré společenské vazby a všechny ty lidi, o které se musí starat. Má tedy méně rozptýlení a může se více soustředit na svou službu. Kontakt s místními lidmi je pro něj služba. Ráno se probudí a samotná přítomnost v dané zemi mu připomene mandát, který má: jeho misijní úkol.

¹ Moreau, Scott et al. *Introducing World Missions: A Biblical, Historical, and Practical Survey*. Grand Rapids: Baker Academics, 2020, s. 269. Srov. Bonk, J. *Missions and Money: Affluence as a Western Missionary Problem*. Maryknoll: Orbis Book, 1991.

² Tennent, Timothy. *Invitation to World Missions: The Trinitarian Theology for the Twenty-first Century*. Grand Rapids: Kregel, 2010, s. 364-368.

V cizím prostředí se často lépe pracuje než v domácím, možná jste to někdy sami zakusili. Někdy je to tak, „prorok není vítán ve své vlasti“ (Lk 4, 22-30). Navíc, člověk má zpravidla větší smélost sdílet evangelium neznámým lidem než někomu z rodiny nebo sousedům. A lidé si rádi něco vyslechnou od cizince, který je pro ně zajímavý a zajímá se o jejich kulturu. Někdo, kdo přichází zvnějšku si všímá zažitých věcí, které již místní lidé nevidí.³ Tyto slepé skvrny mohou být prvky kultury, které potřebují proměnu evangeliem.

Mít na místě zahraničního misionáře ve většině případů znamená lepší spolehlivost pro fungování projektu a využití prostředků. Záleží však samozřejmě na jeho charakteru a schopnostech. Obecně vzato, člověk, který pravidelně jezdí zpátky do ČR, podává zprávy, někdo, koho vidíme, známe, a kde je služba transparentní, toho je podporovat bezpečnější. Podpora místního pracovníka znamená na základě krátké návštěvy vytipovat komu půjdou finance a poté pravidelně místo navštěvovat a vyžadovat zprávu o hospodaření, kdežto mít svého člověka na místě je výhoda. Dlouhodobý pracovník vidí do věcí hlouběji, má s danou kulturou zkušenosti a pomůže s rozhodováním k jakým místním lidem finance nechat proudit, a kam raději ne.

Vyslat svého misionáře je přínosem pro vysílající sbor. Je v tom emotivní zapojení, „kus našeho srdce“, takový větší pocit sounáležitosti, kdy přijímáme přímé požehnání z misie. Obohacení a povzbuzení vlastního sboru by neměl být hlavní motivační faktor, nicméně když uvolníme pracovníka pro práci v zahraničí, je to dobrý vedlejší produkt.⁴ Zároveň je položena lepší infrastruktura, kdy za dlouhodobým misionářem mohou pravidelně vyjíždět další lidé ze sboru na krátkodobou misii.

Co tedy podpořit?

Nemusíme se rozhodnout „buď anebo“, chci vás povzbudit nejlépe ke kombinaci obojího. A také toužím říct: Nelamte hůl nad vysláním misionářů, ať už klasických misionářů nebo tentmakerů⁵. Vážme si Čechů, které Bůh volá k zahraniční práci, kvalitně je vysíláme a podporujeme.⁶ Ano, je to drahé, ale jak se říká: „Každá sranda něco stojí“. Nemyslím si, že pádný argument je ten, že jedno je dražší, druhé levnější. Spíš jde o to, co chcete podporovat než o to, co se více vyplatí. Tak to tuším v Božím království nechodí, Bůh není lakomý. Neříkám jednat bez strategie a plýtvat, říkám žít život v hojnosti. Víme, že požehnanější je dávat než přijímat (Sk 20,35), zamysleme se nad tím, kolik jsme v poslední době v Česku přijali skrze cizí misionáře. Máme tedy podporovat jak místní pracovníky, tak dál vysílat misionáře. Čeští misionáři potřebují adekvátně podpořit. A možná někdo z vás na misii i sám vyjede!

Závěrem, každý to můžeme mít nastavené trochu jinak, Ježíš říkal svým učedníkům, ať nebrání lidem, když věci dělají svým způsobem, ale celkový směr mají stejný: „nejsou proti vám, jsou pro vás.“ (Lk 9, 49-50). Ať už podporujete práci v zahraničí jakkoliv, mám radost, že Boží dílo roste.

³ Wachsmuth, Melody. *Missional Insights: Exploring the Foundations of Mission in the Southeastern European Context*. Kairos. 2013, 1, 17, str. 76.

⁴ „Je na čase, aby se české církve více zapojovaly do zahraniční misie. Vysílání misijních pracovníků rozvíjí evangelizaci a diakonii ve světě a nesmírně obohacuje a posiluje místní církve.“ Černý, Pavel. *Misijní podoba církve dnes: Hledání podoby misijní církve pro 21. století* [přednáška] Praha: 4. synod leuenberského společenství církví, 24.11.2006. Str. 10.

⁵ „Tentmaker“ je pojem, který se v misiologii používá pro člověka, který si na své výdaje na misijním poli vydělává sám, podobně jako apoštol Pavel, který v obdobích své služby vyráběl stany.

⁶ O druzích podpory viz Symon, David a Annadurai, Eliška. *Z Česka až na konec světa: Příručka pro misionáře a ty, kdo je podporují*. Praha: KMS, 2022.